

tiene el monopolio de la verdad, yo le niego el de la exactitud, puesto que en las poquissimas palabras que ha vertido ha fallado a esta exactitud.

Ha dicho S. que yo me había propuesto a presentar esta proposición de mostrar que el criterio del señor Maura estaba más cerca de nuestro criterio que el criterio del señor presidente del Consejo. «No es eso, señor Urzúa? Pues ocurre todo lo contrario. Con el señor presidente del Consejo coincidimos ya en 1908 y coincidimos hoy. Con el señor Maura no coincidimos en 1908. En 1908 el señor Canalejas votó nuestra proposición; el señor Maura no votó en entonces. Hoy la misma coincidencia puede haber entre las palabras del señor presidente del Consejo y las del señor Maura con respecto a nosotros. Es más; el señor Maura dice que se puede derogar la ley de Jurisdicciones luego que el Gobierno cumpla con su deber. Yo entiendo que el señor presidente del Consejo ha de creer que lo cumple, o si cree lo contrario, ha de tener la resolución firmissima de cumplirlo desde el día de mañana. Estamos, pues, en el caso de haber llegado ya la ocasión, siguiendo el criterio del señor Maura, de presentar inmediatamente un proyecto de ley derogando la ley de Jurisdicciones.

Polítiques

Felicitació an en Cambó

La benemerita Lliga Regionalista de Sabadell ha dirigit el següent telefònic al nostre distingut amic y company en Cambó, felicitant pel seu últim triomf parlamentari:

«En nom d'aquesta Lliga Regionalista y en virtut d'acord dels meus companys de Junta Directiva, felicitó a vosotrs molt èusivament pel seu magistral y admirable discurs parlamentari, encaminat a reclamar la derogació de la llei de jurisdiccions. — El president, Lluís Molins Volla.»

Joventut Nacionalista

L'homenatge que la Joventut Nacionalista va accordar dedicar a la memòria del don Joan Maragall tindrà lloc el prop-vinent diumenge, dia 19 del corrent, en el Palau de la Música Catalana.

Hi parlarán els emblemats literats don Joan Alcover y don Joaquim Ruyra, se llegaran poesies don Maragall y se representarà la pastorela «Erídon y Armina», per actors del Sindicat d'Autors Catalans, baix la direcció de don Adrià Gual.

Variet

—Se troba a Barcelona el nostre bon amic y company don Bonaventura Maura Plaia.

A mitjans de la vinent setmana marxarà novament a Madrid.

—A la reunió que ubi al vespre tingut la Comissió organitzadora de l'Assemblea de Tarragona, junta que fou continuació de la celebrada dijous, a la tarda, el senyor Abadal, president de la Lliga Regionalista y el senyor Verdaguera y Callis hi reproduïren els dijous que respecte del bon exit de la dita Assemblea havien manifestat, atenent a lo ocorregut al sortir de la festa dels Jocs Florals, sintoma d'un esperit, patenciat també en algunes publicacions periódiques, que denostava la falta d'esperit de germanor necessari per llançar a l'Assemblea en projecció, la feina que se n'esperava.

Els senyors Abadal y Verdaguera exposaren la seva convicció de que desvia esperar que passés temps y, per lo tant, ocasió millor, y se retiraren.

Els altres elements se reuniran els següents dies per acordar lo que s'hagi de fer.

—Se troba malalt d'algún cu d'algo l'ex-diputat a Corts nostre bon amic y company don Lluís Ferrer-Vidal y Soler, el prompte y total restabliment del qual desigem vivament.

—Aahir matí, a primera hora, va ésser recollida per la policia la edició del diari local «La Premsa».

—Aahir, diumenge, ab el tren express arribaren de Madrid els nostres primats amics y company don Joan Verdaguera y Callis y don Joseph Bertran y Musitu.

Al vespre hi marxaren els senyors senyors Juny y Bosch, y els diputats senyors Moles y Montero Villegas.

Així, al vespre, ha d'haver-hi marcat el nostre distingut amic y company don Francesc Cambó.

A mitja setmana hi anira el nostre estimat amic y company don Bonaventura Plaia. També hi anira don Arnemol Giner de los Rios.

El diputat per Barcelona de la U. F. N. R., don Pere Corominas, se'n va cap a Sant Feliu de Guixols.

—El setmanari «Bizkaitarra», de Bilbao, orgue dels nacionalistes, publica una extensa y autorizada rectificació de tot lo que aquests dies s'ha dit respecte l'ingrés dels nacionalistes euskars al nou partit melquidiata. En tot cas ho faran més deuzena de republicans que sense estar afiliats al partit s'anomenen nacionalistes.

El concert popular

de la

Sinfónica y del Orfeó

Aahir al matí, al Teatre Comtal de la granvia Paralelo, l'Orquestra Sinfónica de Madrid y l'Orfeó Català, hi donaren el gran concert simfònic-choral, dedicat al poble obrer de Barcelona, destinat son producció íntegre a la Beneficència.

El preu d'entrada era un ral y tots les localitats, exceptuant pocs poques, estaven a disposició dels públics.

Algú confon, propici sempre a cojudar a tot lo que sigui mòrdeu escàndol y acudir ab manifesta precipitació una quixa contra l'Administració del concert, diu que les entrades s'havien repartit entre determinats obrers y ab marcat exclusivitat y no procuraren informar-se com caldría fer en casos semblants del fonament de la quixa.

«La Publicidad» i «La Vanguardia» y algun altre confon, obrant ab la prudència que cal a periòdics seriosos, per telèfon consultaren el cas ab l'esmentada Administració, y enterats del modo com s'havien repartit, no publicaren la quixa.

L'espectacle que presentava la grandiosa orquestra era superb y comovedor. Hi varem entrar quan l'Orquestra designava les sublimides y les magnificències al qual colpe Beethoven broda la seva tan popular «Quinta Simfonia». Una massa enorme de genciació, uns 4.000 persones, tots evidentment obrers, y uns quantes poques obres, ab llurs vestits endumentats els uns, altres als de treball, però nets y curiosos, quietes embalades, encisades, ab els ocs tirat endavant com si volguessin arrelgar més ben aquelles maravilles artísticas. No's sentia ni l'alde d'aquella immensa multitud, sols el geni de Beethoven hi tronava y sobradament, al acabar els fragments de la Sinfonia, retrunyen tem-

pestuosament els pitjaments de aquelles 8.000 mans fortes, energèiques, endurides per l'horari treball, rendint als uns ressonant, uns estremuts y unanim tribut d'admiració entusiasta a l'obra genial del gran mestre.

Treballosament ens endinçarem al local y pogremet detallar aquella visió. Tot, seyens y passadissos, estava atapau de concorrencia, y aquesta composta única y exclusivament d'obres, visiblement contents, fins reconfortats de poder gaudir també ells de les maravilles del gran art musical. Y com les assabien y com les apreciaven aquelles maravilles artístiques!

Al final de la «Quinta» l'ovació fou grandiosa. Tota la concorrencia, direta, aplaudia a més no poder. El mestre Arbós y tots sos professors també s'alcaron a rebre homenatge al aquell pàblic obrer que tan bé sabia honorar l'obra del geni.

La grandiosa ovació's reproduí quan l'orquestra y l'Orfeó junts executaren l'«Alleluya», de Haendel.

Fou molt interessant el modo com aquell pàblic va rebre el «Largo», del mateix autor. Aquesta hermosa y dedicadíssima composició fou apreciada ab tota sa bellesa y se li tributó una calorosa ovació. El mestre Arbós se feu allà a rebre'l al viu sols, al notable artista en Francisco Franch.

L'obertura de «Tannhäuser», de Wagner, executada també admirablement, va fer creixer l'interès de l'ovació. Els darrers compassos se barrejaren ab la estrepitosa ovació que se li va fer. Tot hom diu aplaudit, se feyen voltejar mòndadors, s'escrivaren els barrets al més franc y exuberant entusiasme.

Y aquest va creixer de tal modo, que superà a tora ponderació quan l'orquestra y l'Orfeó, executaren la tan popular «Patria Novas», de Grieg, sempre ovacionada. El solista Navarro, cantà ab sa bonica veu y admirablement el solo. Dret tothom, aplaudint y aclamant ab commovedor entusiasme a les benèmerites y simpàtiques corporacions artísticas que tan generosament havien proporcionat a la nostra humil classe obrera aquelles dues hores de joia intensa y fonda.

L'ovació s'allargava. El mestre Arbós y els professors saludaven y encara s'o-vacionaven. Aquell anya a cercar al mestre Millet que cantava entrell's seu orfenistes, y l'ovació aplaudint y clamant adquirí les proporcions d'una tempesta. Y els aplaudiments segueixen. S'havia acabat el programa y el pàblic no se'n anava.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Els professors de la Sinfònica estaven admirats, encantats del sentiment y de l'intuició artística dels nostres obrers; mademoiselle Lamber-Willaume, la soprano solista de la Sinfònica, tota comoguda, y l'ovació aplaudint y clamant adquirí les proporcions d'una tempesta. Y els aplaudiments segueixen. S'havia acabat el programa y el pàblic no se'n anava.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Els professors de la Sinfònica estaven admirats, encantats del sentiment y de l'intuició artística dels nostres obrers; mademoiselle Lamber-Willaume, la soprano solista de la Sinfònica, tota comoguda, y l'ovació aplaudint y clamant adquirí les proporcions d'una tempesta. Y els aplaudiments segueixen. S'havia acabat el programa y el pàblic no se'n anava.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que feu reproduir la grandiosa ovació.

Y s'agagué de repetir, entre aclamacions, la «Patria Novas», que

FULLA AGRICOLA DE LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, noticies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

280

Alentorn de l'Assamblea dels Vinyaters

La Lley de vins de 1895

Aquest esperit d'interpretació que imibilitava arreu d'Espanya tractant-se de lleys, d'inicis ha portat greus pesars i ha morts molts allò de feta la lley feia la trampa.

Tan bon punt veiem una disposició en la «Gaceta» ja toseguit cascàfic d'exigir el seu sentit i la intenció del legislador pel costat més favorable als interessos.

I hom comenta i pochs ho fan despullats de mites egoïstes i compenetrats de la protecció que l'oura Govern deu per igual a totes les regions.

Es de gran utilitat comentar, però comentant nacionalment, s'imposen co-

mentar que amparin per igual totes les regions, sense tendències a en-

carregar una comarca encarrancada d'altres,

com quan això arriba, la comarca menys preocupa trameja la lley ab el ferm pro-

vidositat de posar-se al nivell d'aquella que les costes foren enlairada.

Es així com deuen comentar tots els vinyaters de Catalunya la lley de vins de 1895, y molt d'ells, desgraciadament, no ho fan.

Aquesta declara concretament que en el vi veritable no pot haver-hi adiconada cap substància química ni vegetal que no procedeix del vi; declaració clara i fermant que d'afeixen pels fac-

ent lo que es vi, per lo que es vi adulterat. Molts b'el; l'declaració a la lley obtenguda dels poders públics pels treballadors de La Unió de Vinyaters de Catalunya, declarant que l'adicció d'avis al vi fa que aquest sigui falsificat;

per mal i molt remal, que dits pro-

veus no procurisen al mateix temps

falsificar que l'adició d'alcohol encara

més el vi.

Això es despular un sart pera ve-

dir un altre; això portaria allò de «fe-

la lley, feta la trampa»; això es pro-

totament al vi pels que ensorben al vi gros; y això finalment es arruinar al pagès pobre de la monanya,

en seriu més just anar clarament al enmuntatge a la cuixa, que anar francament

com van algunes vinyaters al enmuntatge del vi per medi de l'alcohol.

Y consi ben clar que els empordanos no volem l'em-leaf de l'aigua; però tam-

bé de constar y de la manera més

terminant que son enemics irreconciliables ab l'alcohol.

Nosaltres volem lo que havem vol-

gut sempre; volem la puresa absoluta

del vi que fou com la senyora que agru-

ba al entorn de La Unió de Vinyaters de Catalunya.

El qui consumeix vi ja sabrà posarvi

l'aigua que convinguï o adicionar-hi l'al-

cohol que tingui per convenient. Vin-

re de rahims y més més de rahims;

ca que porti al mercat lo que'n resul-

ta de les seves rebasses. Això no allar-

ma la cultiva perque aquesta s'este-

ra al llit de l'aigua quasi tant com

ab l'espí de l'alcohol.

Nosaltres podem prescindir perfecta-

ment de l'aigua y sabem que tot vinya-

hol. Y si no paborar sense l'ajuda del alco-

hol.

L'any que's passi ab molta sequera

tindrem mosts de molla riquesa en su-

cre que faran difícil la bona fermenta-

ción de nostres rahims d'aquest Empor-

ta, però per això no pensi mai «El vi-

del vi» del mes de març que seguirem

el seu conseil de cerar actis en el cu-

perge de mosts verds ab altres d'excel-

lecció que estaran convertint en eforçats

a l'agrot. Encara que no raguem pujat

al automòbil del progrés, ja sabem hoy

els actis y allí els anirem a cer-

car, y junt amb la metedat y les tempe-

dades que'ns indica y que may obi-

ció completa y un vi molt altre del que

faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

que faríen si barregassim rahims verds

